



Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. XCII. Vtrum Vicelegatus Avenionensis, qui ex facultatibus Legationis potest religiosos dispensare, ut transeat ad laxiorem regulam, eodem modo possit dispensare super quarto voto, quod sit per ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

Surd. consil. 19. num. 34. † & per consequens cum praesentationes fiunt per Consules nomine Universitatis, quasi possessio praesentandi non Consuli- bus, sed Universitati quæ sita fuit: cum etiamli es- semus in dubio, actus per administratores facti cen- sentur nomine Principalis, seu Universitatis: per text. in l. qui aliena 6. §. si is qui putabat, & ibi Bar- tol. ff. de acquir. hered. Rot. apud Posth. decif. 250. num. 8. & 9.

Et per consequens hoc casu, manutentio in quasi possessione praesentandi, non erit concedenda syn- dicis solis; sed toti Communitati: cum Communi- tas sit in illa quasi possessione, non autem Consu- les: ad tradita per Post. de manutent. obs. 10. n. 25. & decif. 267. post ejus tractatum.



CAPUT XCII.

Utrum Vicelegatus Avenionensis, qui ex facultatibus Legationis potest religiosos dispensare, ut transeant ad laxiorem regulam; eodem modo possit dispensare super quarto voto, quod sit per RR. Patres ordinis Minimorum sancti Fran- cisci de Paula, circa abstinentiam ab esu carni- um.

SUMMARIUM.

- 1 Vicelegatus Avenionensis vigore facultatem Le- gationis, potest dispensare religiosos, ut tran- seant ad regulam laxiorem.
- 2 Vicelegatus concedendo religioso Minimo ut tran- seant ad regulam laxiorem, censetur etiam il- lum dispensare ab omnibus, quibus obligatur in consequentiam illius regulæ.
- 3 Dispensatio est stricti juris, & in ea non valet ar- gumentum à majori ad minus.
- 4 Habitatio non extenditur ad casum mixtum, & dupliciter prohibitum.
- 5 Dispensatio extenditur ad omnia quæ veniunt in necessariam consequentiam.
- 6 Dispensatus super ætate ad effectum antianitatis, censetur etiam dispensatus ad effectum profes- sionis.
- 7 Dispensatus ad beneficium, censetur dispensatus ad residentiam, & ad omnia consequentia.
- 8 Dispensatus, ut transeat ad laxiorem, censetur dispensatus ab obligationibus prioris regulæ.
- 9 Dispensatio est odiosa, & stricti juris; sed facul- tas dispensandi est favorabilis, & amplam re- cipit interpretationem.
- 10 Mandatum dispensandi cum monachis, extendi- tur ad Abbatem.
- 11 Dispensandi facultas ad majora, extenditur ad minora.
- 12 Dispensatio alteri potest præjudicare, sed facul- tas dispensandi soli concedenti præjudicat.
- 13 Facultas dispensandi in aliquo consanguinita- tis gradu, extenditur ad eundem duplica- tum.
- 14 Vicelegatus ex facultatibus potest omnia quæ ma- jor Pœnitentiarius Urbis.
- 15 Vicelegatus ex causa potest Minimis concedere esum carni- um.

Illustissimo & Reverendissimo D. Vicelegato, Censui competere facultatem dispensandi religio- sum ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, ut ad laxiorem regulam se transferre possit, non obstante quarto voto, quod circa esum carni- um à religiosis illius ordinis præstari solet.

Quia certum est eidem Vicelegato concessam esse facultatem transferendi religiosos de ordine adce- dinem, & de monasterio ad monasterium, etiam ad regulam laxiorem. Certum etiam est, ex facultatibus Legationis permissum inter cetera esse Legati Vicelegatis, omnes & quasque dispensationes, habilitationes, & absolutiones concedere, quas Ma- jor Pœnitentiarius vigore suarum facultatum con- cedere solet. Denique certum etiam est, posse Lega- tos & Vicelegatos in vim earundem facultatum, quibuscumque votis omnes personas cujuscunque dignitatis absolvere, exceptis certis in dictis facul- tatibus nominatim expressis.

Et propterea possunt, & solent Vicelegati reli- giosis Minimis concedere facultatem, ut ad aliam laxiorem regulam transeant; & ea ratione, ab om- nibus primi ordinis obligationibus liberati, post- rioris duntaxat regulæ obligationibus & censuris adstringantur. Quod, me consulente, sic factum, & executioni demandatum fuit anno 1640. † Le- gatum enim dispensatio sit odiosa, & restringenda neque valeat in ea argumentum à majori ad minus. Surd. decif. 268. num. 20. & 21. † Et habitatio non extendatur ad casum mixtum, & dupliciter prohibi- tum: Rot. decif. 76. num. 2. part. 2. recent. Lander. decif. 87. num. 8. & 17. † Ipsa nihilominus dispen- satio complectitur omnia, quæ veniunt in neces- sariam consequentiam illius. † Unde dispensatus sine ætate ad effectum Antianitatis, censetur etiam dis- pensatus ad emittendam professionem. Rot. cum Durano decif. 419. num. 5. & decif. 462. num. 7. & facit doctrina Abbatis in cap. quia in tantum, de præbend. num. 4. † ubi dicit quod dispensatus ad be- neficium, censetur etiam dispensatus quoad residen- tiam, & alia consequentia beneficii. Mench. consil. 478. num. 29. † Unde cum impossibile sit religio- sum ad regulam laxiorem transire, nisi licentia ab oneribus & obligationibus prioris religionis trans- tur licentiam transire continere per necessitatem consequentiam, liberationem & exemptionem ab omnibus obligationibus prioris regulæ: & sic reli- giosum ordinis Minimorum dispensatum ad laxio- rem regulam, censeri quoque dispensatum à voto facto super esu carni- um. Ita concludit in spec. de Minimis, quoad vitam quadragesimalem, Lema- in summa. regul. tom. 1. cap. 22. num. 19. ex doctrina Sanch. in præcep. decalog. lib. 6. cap. 7. num. 87. & ibidem per eum allegatis.

Quod si dispensatio quæ aliquin stricti juris illam potestatem admittit, multo magis faciat dispensandi ad laxiorem, continebit etiam facul- tem dispensandi à votis accessoris dictæ prioris regulæ, cum fieri debeat differentia inter dispen- tionem, & facultatem dispensandi: nam dispensa- tio ut supra dictum est, odiosa est, & restringenda; ut dispensandi facultas, est favorabilis, & non nisi latissime extendenda. Gutier. de matr. cap. 2. num. 3. † Unde mandatum de dispensando cum Ma- nacho, extenditur etiam ad Abbatem, cap. de dis- pens. & dispensandi facultas circa majora, exten- ditur ad minora: cap. per venerabilem, qui de legir. Ratio differentia est: quia dispensatio alteri præjudicare potest: at dispensandi facultas concessa, nemini nocere potest, nisi soli concedenti.

Sanchez de matrim. lib. 8. disput. 2. num. 1. & sequentibus. Sicut à simili, si facultas dispensandi in aliquo affinitatis gradu, extenditur ad eundem gradum duplicatum, ad quem tamen dispensatio non extenderetur. Sanchez de matrim. lib. 8. disput. 24. num. 9. Gutier. de matrim. cap. 124. num. 3. Poterit igitur Vicelegatus dispensare super voto isto accessorio, dispensando ut religiosus ad laxiorem regulam transire queat. Et sicut Vicelegati qui Majoris Penitentiarii Urbis facultates habent, possunt & solent Minimos ad esum carniū pro certo tempore dispensare; ita & poterunt, iustā substantente causā perpetuā, in perpetuum dispensare: præsertim cum Minorum regula illos dispense ab esu carniū ex causā infirmitatis. Unde hæc concessio Vicelegati, non tam dispensatio, quàm voti declaratio nuncupari debet.



CAPUT XCIII.

De Graduatis, & Nominatis quoad beneficia Gallie Quomodo differant Graduati simplices, à Graduatis nominatis. De conditionibus requisitis ad hoc, ut quis gaudeat privilegio gradus, vel nominationis. De attestatoriis studii, & nobilitatis, quæ ad illas requiruntur. De tempore requisito ad gradum obtinendum, vel Baccalaureatum in quacunque facultate. Præcipua quæstionum & dubiorum capita, materiam Graduatorum, & Nominatorum, ac insinuationis per eos faciendæ, concernentia resolvuntur. Tandem concluditur, summum Pontificem posse uti præventionē in præjudicium Graduatorum quorumcunque. De Legato vero, aut Vicelegato, utrum possit derogare regulæ de 20. diebus, in præjudicium gradus, vel nominationis? Concluditur affirmativè.

SUMMARIUM.

- 1 Beneficia in Gallia vacantia mensibus Januarii, & Iulii, sunt affecta pro Graduatis nominatis. In mensibus vero Octobris, & Aprilis vacantia, Graduatis simplicibus, qui non habent nominationem ab aliqua Universitate famosa Regni.
- 2 Privilegio isto gradus non fruuntur, qui non studuerunt per legitimum tempus; & quod sit illud tempus studii requisitum: & oportet studuisse in quacunque universitate; sed gradus debet esse collatus in universitate Regni, num. 3.
- 4 Nemo gaudet privilegio gradus, vel nominationis, qui literas gradus, nominationis, & attestations temporis studii non exhibuerit collatoribus, cum expeditione coria.
- 5 Probatio nobilitatis ad effectum studii, quomodo, & per quot testes probari debeat.
- 6 Insinuatio per Graduatos, vel Nominatos, quomodo fieri debeat singulis annis, tempore quadragesimali.

Tota. I. Pars I.

- 7 Verum post Quadragesimam fieri possit insinuatio gradus, vel nominationis; & ratione quorum beneficiorum operetur hæc insinuatio.
- 8 Collatores ordinarii, vel patroni Ecclesiastici possunt uti gratificatione erga Graduatos; non tamen erga Nominatos, nisi omnia sint paria: & quis gradus alteri gradui præferendus?
- 9 Graduatis nominatis conferri possunt beneficia, etiam vacantia in mensibus simplicium Graduatorum, nempe Aprilis, vel Iulio.
- 10 Seniores vigore sui Indultus, præferendi sunt Graduatis, etiam nominatis.
- 11 Privilegia Graduatorum locum habent dumtaxat in beneficiis per obitum vacantibus.
- 12 Si Graduatus sit sufficienter provissus, non potest uti privilegio gradus, vel nominationis.
- 13 Quis redditus requiratur ad hoc, ut Graduatus dicatur sufficienter provissus.
- 14 Regulares dicuntur sufficienter provissi quodcumque beneficium adepti sint.
- 15 In calculo reddituum, dum queritur utrum Graduatus sit sufficienter provissus, non debet haberi ratio beneficiorum extra Regnum existentium.
- 16 Quodcumque beneficium in Regno positum, si fuerit acceptatum, debet computari, dum queritur utrum Graduatus sit sufficienter provissus; nisi tamen ab eo per sententiam exclusus fuerit.
- 17 Collatio Graduatis simplicibus facta tenet, licet non exprimat in ea gradus; sed Nominatio facta non valet, nisi apponatur mentio gradus, & nominationis.
- 18 Collatio per Ordinarium alicui tanquam Graduato non valet, quamvis ad talis Beneficii assecutionem gradus non esset necessarius.
- 19 Beneficia vacantia in Curia non subjacent regulis nominationum; sed ea per summum Pontificem etiam non graduatis conferuntur.
- 20 Graduatus, aut Nominatus suo privilegio uti non potest, nisi intra sex menses à die vacationis collatorem, vel patronum Ecclesiasticum requisiverit.
- 21 Recusante collatore, recurrendum est ad Superiores; sed ille recusatus gradum, & non omisso medio interponendus est.
- 22 Cessat privilegium Graduatorum in beneficiis jurispatronatus laicalis, vel si vacent in Regalibus, ac in aliis casibus ibi designatis.
- 23 Papa potest prævenire Ordinarios, etiam conferendo non Graduatis, in mensibus illi assignatis.
- 24 Verum Legatus possit conferre præveniēdo in mensibus Graduatorum, favore eorum qui gradum non habent, magna est dubitatio: resolvitur negativam sententiam observantia tribunalium Gallie magis convenire.
- 25 Cum Papa, vel Legatus possint derogare regulæ de viginti diebus; utrum hoc facere possint in præjudicium graduatorum, vel Nominatorum.
- 26 Resolvitur validam esse derogationem à Papa in præjudicium graduatorum: & similiter à Legato, nisi fraudis concurrant conjecture.
- 27 Quibus conjecturis probari possit derogationem regulæ de viginti diebus factam fuisse in fraudem graduatorum, vel Nominatorum.